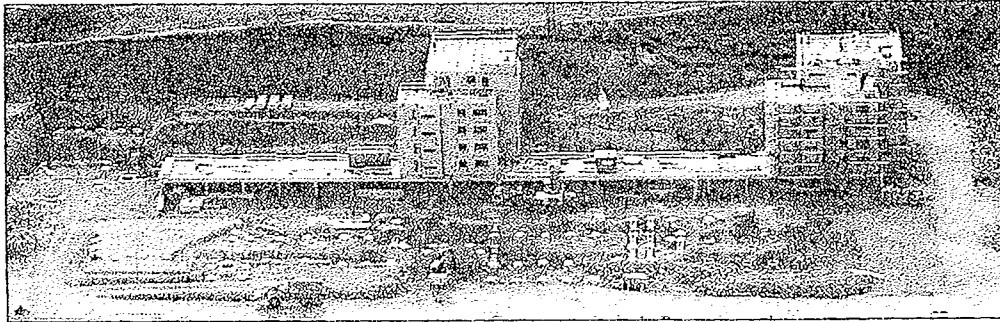

Quo vadis Nittedal?

Av grunneier Øyvind R. Bauer

Hvor går Nittedal? Er Groruddalen i ferd med å bli forlenget inn i bygda vår, spør artikkelforfatteren, som mener at blokkbebyggelsen på Mo bidrar sterkt til å endre kommunens grønne, landlige særpreget.

I Varingen nr. 54, fredag 11. juli 2003, har avisen et innlegg om Berger skog på Tumyrhaugen. Området ligger på nordsiden av Tumyrhaugen, syd for markagrensa, og grenser i sin helhet mot nord til Strøm skog. Omtalen kan gi inntrykk av at eierne vil ha en småhusbebyggelse for selvbyggere i sterkt reduserte antall, to til tyve i året.

Reguleringsplanene skal i innneværende måned rulleres. Vi har i denne anledning lyst til å fremkomme med følgende:

Den grønne bygda

Når man kommer inn i Nittedal, fra Oslo, fremstår bygda med en grønn profil. Dette inntrykk forsterker seg når man har passert Hagan. Etter å ha passert rådhuset melder frustrasjonen seg. Skal dalen bli en forlengelse av Groruddalen, eller hva tenker man? De nye blokkene er et fremmedelement som ligger faretruende nær støysonen fra riksvei 4.

Må snu utviklingen

Dagens tankekors for Nittedals politikere og reguleringsmyndigheter må være, skal vi fortsatt produsere etter de gamle feltutbyggingsplaner med leiligheter? Samfunnet bruker i dag penger, materiale og arbeidskraft til å produsere boenheter som det er stort overskudd av i hele Oslo og tilstøtende kommuner, hvor det står et betydelig antall leiligheter tomme. Denne boform er det få småbarnsfamilier som tenker seg i Nittedal. Vi håper med dette at bygdas politikere er villige til å ta de nødvendige grep for å få snudd utviklingen av aktuelle reguleringsplaner mer i samsvar med dagens behov.

Eget hus og hage

Det finnes en lang rekke boligsøkende som gjerne vil til Nittedal, men målet er eget hus på egen tomt. Det er mange år siden man kunne sikre seg en tomt hvor man kunne bygge seg et hus etter sine ønsker og med hjelp fra ferdighusproducent, egen innsats og vennehjelp. «Alle har et søskenbarn på Gjøvik» som enten er maler eller taktekker. Det er også en betydelig del som vil sikre seg en slik tomt til sine barn, eller å vente til økonomien er bedre.

Vi tenker å forplikte oss til maksimum 10-20 tomter pr. år.

Dette vil redusere muligheten for fortetting av Tumyrhaugen som i noen grad er uheldig. Mulighetene til å få seg en tomt i Berger skog vil dempe presset på Tumyrhaugen. Siste fradeling her var en tomt på 1.400 kvm. som ble solgt for 1,3 millioner kroner. Det har vært fremholdt at adkomstveier og undergangen med Nittedal stasjon er for dårlig for videre utbygging. Ved tung feltutbygging, med rekkehus og blokker kan vi langt på vei forstå betenkeligheten.

Svar på Holmenkollåsen

Berger skog kan i beliggenhet og velegnethet sammenlignes med Holmenkollåsen som den var etter siste krig. Her har det skjedd en utbygging, mest av eneboliger, rekkehus og oftestlig bebyggelse med den samme undergang ved Besse-rud stasjon som ble anlagt for vel hundre år siden. Veinettet er stort sett det samme om man bor i Trostefaret, Ullveien, Jerpefaret, eller hvilken som helst annen vei, og møter man naboene i motsatt kjøretning, må en søke hen-

til første avkjøring slik at passering blir mulig.

Ikke bare asfalt

Vi tror ikke beboere av villastrøk ønsker to felts asfaltvei med tilhørende fortau med 30 cm kantstein. Strøketts veier skal være en del av bomiljøet. I samråd med kommunen vil lekeplasser, barnehager og skoler bli tatt med i planene. Vi tenker oss tverrgående gangveier slik at folk kan ferdes til forskjellige deler av området uten nødvendigvis å gå på asfalt.

Kommuneplanen

Bestemmelsen om rullering av kommunale reguleringsplaner må være at planene skal vurderes i forhold til den nye aktuelle situasjon. Det hviler et stort ansvar på så vel administrasjon som politikere. De burde oppfatte de signalene tiden gir. Det er ikke mulig å unngå feil, selv de mest ressurssterke kommuner kan komme skjevt ut fra hoppet. Det henvises til Bærum kommunes utvikling av bygdas hovedstad Sandvika. Da man for 60 år siden skulle gjennom Sandvika, fikk man allerede her en smak av Sørlandet. Tett, lav, sjarmerende bebyggelse. Her fant man frisør og baker som bygda trengte. Alt ble knust av betong og glass. Etter fullbyrdelsen kom det man burde ha forutsatt, nemlig utbyggingen av Sandvikselvas andre side. Denne ville vært tilstrekkelig.

Bekkestua var også en kulturperle som i dag også er ødelagt. I Oslo minner vi om Enerhaugen.

La oss lære av tiden og utvikle bygda etter innbyggernes ønsker og med det særpreget som er i Nittedal til tross for sitt naboskap med Oslo.